

[Lennart Larson.]

hvem forslagsstillerne er, må man forstå den værdi, det har for fremskridtspartiet, når æresmedlem og formand hr. Glistrup er medforslagsstiller.

Jeg vil gå over til den ånd, der ligger i forslagsstillernes genfremsættelse, for der er jo sket en mærkbar ændring fra første fremsættelse og til nu. Nu har man i sin fremsættelsestale fået det sædvanlige højdramatiske med et malende gloseforråd, der vel kendetegner kommentaren og dermed fremskridtspartiets bemærkninger udenfor. Det ses lifefrem, hvorledes man nyder at fremføre en rædselsbetonet stemning, bemærkninger, som vel uden for folketinget kan være virkningsfulde, men det er en uskik fra landets fornemste talerstol at gennemføre et skuespil så højdramatisk. Det er ufatteligt, at disse sensationstaler skal kunne bruges i salen. Jeg skal både henvise til hr. Voigts udtalelser i går og hans fremsættelsestale her. Jeg finder ikke, det er rimeligt, at man skaber disse taler på denne talerstol og på samme måde vil prøve på at skabe forvirring ude i samfundet, og seg synes egentlig, det er paradoksalt, at jeg skal sige „hr. Voigt“, når hr. Voigt tiltaler sine kolleger her i salen på den måde, han i øvrigt gør.

Det vil være umuligt for ethvert samfund at have det beredskab, der skal imødegå katastrofer, og det bliver netop paradoksalt, som den socialdemokratiske ordfører også nævnte det, at fremskridtspartiet på sine urealistiske besparelsesideer vil forlange et sådant beredskab. Det vil nemlig kræve meget, meget store udgifter. Forslagsstillerne siger: spændt for opgaver så store, at de næp har prøvet noget lignende før. Snestormen i 1972 er nævnt, de store plantagebrande er noget, der har været særegent, men trods alt er løst inden for den bestående lovgivning. Hr. Voigt har derudover medtaget udtryk, som kun overgås af katastrofefilm, f. eks. „Det tårnhøje helvede“. Hr. Voigt benytter udtryk som „når den røde hane galer“, „folk, der bor langt væk fra røgskyer og flammeknitren“, „bekymringerne for liv og ejendom“, „menneskers og dyrs døds-krig“ og „når mennesker og dyr er i nød“ og bemærkningerne: „.....fordi uoprettelige ulykker kan være indtruffet..... med døds- og totalnedbrænding“, og man skal ikke „skrive kontrakt på menneskeliv“.

Det er denne katastrofestemning, der så vellystigt udpensles i fremsættelsestalen, og det kan måske være hentet fra en tegneserie om verdens undergang, hvad ved jeg.

Men jeg vil slutte, som jeg indledte, med at sige, at den ordning, vi har i Danmark, har været et forbillede for andre samfund, og der er stadig væk en udvikling i gang for at gøre den bedre, hvilket ordføreren for fremskridtspartiet i øvrigt også selvmodsigende i sit indlæg bekræfter. Vi er ikke enige i bemærkningernes ordlyd om, at den nuværende ordning er uforstandig og uforsvarlig. Venstre vil ikke kunne medvirke til lovforslaget velvillige behandling, idet vi betragter det alene som en partipolitisk propaganda, som skal foregøgle en katastrofestemning.

Gunner Baunsgaard (RV):

Jeg skal på fru Aase Olesens vegne gøre nogle ganske få bemærkninger. Jeg vil gerne tage det op, hr. Henning Jensen fremkom med, da han henviste til, hvad der var sket i sommer. Det var jo netop sådan, at i afvigte meget tørre sommer har samarbejdet mellem civilforsvaret og brandkorpserne vist, at der kan arbejdes både effektivt og hurtigt. Det er helt på sin plads, at civilforsvaret får anvendt og brugt de muligheder, der ligger i dets tilstedeværelse, derom hersker der ikke tvivl i det radikale venstre.

Men ellers har vi ikke ændret vores syn på forslaget indhold, og jeg vil gerne henvise til fru Aase Olesens bemærkninger, da forslaget sidst var til behandling her i tinget, den 7. maj d.å., man kan se det i Folketings-tidende 1975-76, sp. 4715.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg skal blot gøre den bemærkning, at vi tager ministerens ord i dag om, at der stadig væk foregår en udvikling på disse områder, til efterretning. Jeg kan i øvrigt henvise til, hvad indenrigsministeren sagde her i foråret, og jeg vil ikke som øvrige ordførere ofre mange ord mere på dette forslag. Vi holder på, at det kommunale selvstyre også på dette punkt kan klare opgaverne. Jeg tror egentlig, vi gør bedst i, at tinget ikke spilder mere tid på denne sag.

Rita Christensen (SF):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru